

Poul Christensen: Vor Stilling til dette Lovforslag er den samme som til det foregaaende. Vi ønske at hjælpe den højtærede Forsvarsminister til at holde sine gamle Udtalelser fra 1904 om, at Forsvarsudgifterne skulle holdes paa det samme Niveau som hidtil; jeg ønsker i alt Fald, at dette kan ske, og at der, naar saadanne Forslag forelægges fra den højtærede Ministers eller fra hans Kollegeres Side, samtidig kommer til at foreligge Forslag, hvori tilsvarende Beparelser stilles i Udsigt.

Maa jeg sige til den ærede Ordfører, som talte om Invaliderne, at med Hensyn til Invaliderne kan det godt være, at den højtærede Minister heller ikke foreslaar Kompensation eller Nedsættelser, men det er jo noget, de selv besørge, saa Udgifterne hertil ere langtfra stigende; ifølge Naturens Orden ere de tværtimod dalende.

Berntsen: Da jeg i et og alt kan tiltræde den højtærede Ordførers Motivering af de stillede Ændringsforslag, skal jeg indskrænke mig til at anbefale de af Udvalget og den højtærede Minister til § 2 stillede Ændringsforslag.

Finansministeren (Vilhelm Lassen): De Ændringer, jeg har tilladt mig at stille til Forslagene, ere jo alle gennemgaaede af den højtærede Ordfører, og det er derfor overflødig for mig at komme nærmere ind paa dem. Deres Indhold er i øvrigt det, at den samme Begunstigelse, som ved Lovforslaget, som det forelaa, tænktes givet dem, der fra Underklasserne rykkede op i Embedsmændenes Klasse, nu ogsaa gøres anvendelig paa dem, som fra de civile Funktionærers Klasse rykke op i Embedsmændenes Klasse. Og endelig er der Ændringsforslag Nr. 4. Det er jo kun et Forslag om, at Lovens Virkninger allerede skulle træde i Kraft fra 1. April 1907. Det af Udvalget stillede Ændringsforslag under Nr. 2 kan jeg tiltræde.

Hvad Ændringsforslag Nr. 1 angaar, skal jeg bemærke følgende: Det væsentlige af det, som er tænkt ved dette Ændringsforslag, er jo opnaaet ved selve Lovforslaget. Jeg tænker mig, at det væsentlige er det, at ogsaa ved Beregningen af de foregaaende 4 eller 5 Aars Indtægt skal Pensionen beregnes efter 304 Arbejdsdage og ikke efter 293 Arbejdsdage. Det har jo ganske klart været Lovforslagets Hensigt, og det forekommer mig ogsaa, at dette er tilstrækkelig tydeligt udtalt i Lovforslaget. Det glæder mig, at den ærede Ordfører

her har udtalt — og dette kan jeg fuldstændig tiltræde —, at det gælder altsaa saavel for de faste som for de løse Arbejders Vedkommende, at herefter vil enhver Beregning af deres Indtægt i de foregaaende Aar ske efter 304 Arbejdsdage og ikke efter 293.

Men der ligger endnu en Ting i det Ændringsforslag, som Mindretallet har stillet, og det er dette, at ved Beregningen af Daglønnen, den, der skal multipliceres med 304, skal man kun tage Hensyn til det sidste Aars Løn. Det kan jeg ikke tiltræde; det vilde være noget ganske nyt indenfor Pensionslovgivningen. Hele vor Pensionslovgivning hviler jo paa Princippet om, at man beregner Pensionen efter Gennemsnitsindtægten i de sidste 5 Aar, og det Princip kan jeg ikke fravige. Thi det vilde gaa her, som det plejer at gaa, at naar man fraviger et saadant Princip, vil det drage betænkelige Konsekvenser efter sig. Det ærede Medlem, som motiverede disse Ændringsforslag, sagde, at for de løse Arbejdere blev der kun taget Hensyn til det sidste Aars Dagløn. Men dette forholder sig ikke rigtigt; det vil i alt Fald ikke være rigtigt ved Fastsættelsen af Pensionslønningssatserne efter Loven af 1907, hvori der netop tages Hensyn til de sidste 5 Aars Indtægt, beregnet efter 304 Dage.

Det ærede Medlem nævnedes en betydelig Forskel, der havde været i 2 Tilfælde paa den Pension, der var opnaaet for en fast Arbejder og for en løs Arbejder. Jeg kan ikke udtale mig derom, da jeg ikke kender det paagældende Tilfælde, og da der jo kan være særlige Omstændigheder til Stede. Saaledes som Loven vil blive, hvis den vedtages i den Skikkelse, hvori den fremkommer med Udvalgets og mine Ændringer, tror jeg, at den vil være retfærdig — ogsaa retfærdig i Forholdet mellem faste og løse Arbejdere. Hvis man gik ind paa det ærede Medlems Forslag, vilde det sige, at den Del af de foregaaende 4 Aars Indtægter, der ifølge de gældende Regler ikke er pensionsgivende, nemlig Dyrtidstillæg og det militære Lønningstillæg, skulde man nu slaa fast som pensionsgivende. At slaa det fast vilde være at skabe et Præcedens, som vilde møde os i en Række lignende Tilfælde. Jeg tror ikke, der er nogen Grund dertil, og jeg maa fraraade at vedtage dette Ændringsforslag.

Christian Rasmussen: Jeg beklager den højtærede Ministers Stilling til det af